Lietas Nr. 130064216
Lietas arhīva Nr. 1-0642-16/18

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā,
2016. gada 3. novembrī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese A.Feldmane
Rīgā, Abrenes ielā 3, rakstveida procesā izskatījusi administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc /pers. A/ sūdzības par Valsts ieņēmumu dienesta direktores I.Pētersones 2016.gada 3.maija lēmumu Nr.22.11-1/3146, un

konstatēja:

Ar VID Nodokļu pārvaldes Rīgas fizisko personu deklarāciju uzskaites daļas vadītājas D.Ķirses - Ķiršas 2016.gada 7.marta lēmumu Nr.BE 087542 /pers. A/ saukts pie administratīvās atbildības, saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) 159.^{9}panta pirmo daļu, piemērojot /pers. A/ naudas sodu 20 EUR.

Nepiekrītot VID Nodokļu pārvaldes Rīgas fizisko personu deklarāciju uzskaites daļas vadītājas D.Ķirses- Ķiršas 2016.gada 7.marta lēmumam Nr.BE 087542, /pers. A/ iesniedza sūdzību VID ģenerāldirektoram, kurā norāda, ka viņš ir bezdarbnieks un izmeklēšanā esošs. Viņš ir invalīds un pensija ir 69,49 EUR.

Ar Valsts ieņēmumu dienesta direktores I.Pētersones 2016.gada 3.maija lēmumu Nr.22.11-1/3146, Rīgas fizisko personu deklarāciju uzskaites daļas vadītājas D.Ķirses -Ķiršas 2016.gada 7.marta lēmums Nr.BE 087542, atstāts negrozīts.

No apstrīdētā lēmuma izriet, ka atbilstoši VID rīcībā esošajai informācijai, /pers. A/ no 2000.gada 30.marta ir reģistrēta saimnieciskā darbība (nekustamā īpašuma izīrēšana, apliecība /numurs/). VID amatpersonas veicot datu analīzi ir konstatējušas, ka /pers. A/ iesniegtajās gada ienākumu deklarācijās ilgstoši tiek uzrādīti zaudējumi no saimnieciskās darbības vai zems apliekamo ienākumu līmenis.

Tādējādi VID amatpersona 2015.gada 23.oktobrī /pers. A/ VID Nodokļu maksātāju apziņošanas sistēmā nosūtīja vēstuli par anketas saimnieciskās darbības veicējiem aizpildīšanu. Minētās vēstules pielikumā tika pievienota anketa „Aptaujas lapa saimnieciskās darbības veicējiem" ar lūgumu līdz 2015.gada 2.novembrim sniegt atbildes uz anketā uzdotajiem jautājumiem. Vienlaikus minētajā vēstulē /pers. A/ informēts par iespējamo administratīvo atbildību saskaņā ar Latvijas APK 159.^{9}panta pirmās daļas noteikumiem, ja vēstulē minētais lūgums netiks izpildīts.

Lēmumā norādīts, ka /pers. A/ uz minēto vēstuli neatsaucās un pieprasīto informāciju (aptaujas lapu saimnieciskās darbības veicējiem) neiesniedza.

Tādējādi VID amatpersona /pers. A/ uz deklarēto dzīvesvietas adresi /adrese A/ ierakstītā pasta sūtījumā nosūtīja 2016.gada 13.janvāra vēstuli Nr.31.1-8.60.3/5680 par administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanu un lūdza /pers. A/ ierasties 2016.gada 8.februārī plkst. 14:00 VID Nodokļu pārvaldē, Talejas ielā 1, Rīgā uz administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanu un iesniegt aizpildītu aptaujas lapu saimnieciskās darbības veicējiem.

No apstrīdētā lēmuma redzams, ka /pers. A/ 2016.gada 8.februārī ieradās VID uz administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanu un atteicās iesniegt aptaujas lapu saimnieciskās darbības veicējiem, jo tā netika nosūtīta pa pastu.

Lēmumā norādīts, ka tā kā /pers. A/ līdz 2016.gada 8.februārim nav iesniedzis VID aptaujas lapu saimnieciskās darbības veicējiem, 2016.gada 8.februārī tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols BE Nr.087542, kurā /pers. A/ darbības tika kvalificētas pēc Latvijas APK 159.^{9}panta pirmās daļas, protokolam pievienojot aptaujas lapu saimnieciskās darbības veicējiem.

Minētais administratīvā pārkāpuma protokols /pers. A/ tika nosūtīts uz deklarēto dzīvesvietas adresi /adrese A/ ar 2016.gada 10.februāra vēstuli Nr.31.1-8.60.3/24553, kur tika norādīts, ka lēmums administratīvā pārkāpuma lietā tiks pieņemts 2016.gada 7.martā plkst. 14:30 Talejas ielā 1, Rīgā, kabinetā Nr.K-1.

Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.^{2}panta pirmajā daļā noteikts, ka nodokļu maksātājs noteiktajā termiņā sniedz šajā likumā vai konkrēto nodokļu likumos paredzētās informatīvās deklarācijas vai pēc nodokļu administrācijas amatpersonas pieprasījuma papildu informāciju (saimnieciskās darbības ieņēmumus un izdevumus apliecinošus dokumentus, grāmatvedības uzskaites dokumentus, kā arī citu informāciju, kas raksturo darbības, kuras ietekmēja vai varēja ietekmēt nodokļu aprēķinu un nomaksu), kuru nesaņemot nav iespējama vai ir apgrūtināta konkrētā vai cita nodokļu maksātāja budžetā iemaksājamās nodokļa summas vai pārmaksas summas noteikšana.

Atbilstoši minētā likuma 18.panta pirmās daļas 2.punkta nosacījumiem nodokļu administrācijas pienākums ir kontrolēt nodokļu, nodevu, kā arī citu valsts noteikto maksājumu aprēķināšanas un maksāšanas pareizību.

Atbilstoši likuma „Par nodokļiem un nodevām" 15.panta pirmās daļas 11.punkta nosacījumiem nodokļu maksātājam ir pienākums iesniegt nodokļu administrācijai pieprasītos dokumentus un paskaidrojumus, kuri izmantoti nodokļu aprēķināšanai.

Tādējādi /pers. A/, nesniedzot pieprasīto informāciju (aptaujas lapu saimnieciskās darbības veicējiem), ir pārkāpis likuma „Par nodokļiem un nodevām" 15.panta pirmās daļas 11.punktu un 32.^{2} panta pirmo daļu, par ko atbildība ir paredzēta Latvijas APK 159.^{9}panta pirmajā daļā.

Latvijas APK 159.^{9}panta pirmajā daļā noteikts, ka par nodokļu administrēšanai un kontrolei nepieciešamās pieprasītās informācijas nesniegšanu nodokļu administrācijai uzliek naudas sodu fiziskajām personām vai valdes loceklim līdz septiņsimt *euro*, atņemot valdes loceklim tiesības ieņemt noteiktus amatus komercsabiedrībās vai bez tā.

Lēmumā norādīts, ka attiecībā uz iesniedzēja sūdzībā norādītajiem apsvērumiem par aptaujas lapas saimnieciskās darbības veicējiem nosūtīšanas un nepieciešamības to aizpildīt (iesniedzējam nav finansiālas iespējas maksāt par interneta pakalpojumiem) apstākļiem, Iestādes lēmumā paskaidrots, ka saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 7.^{2}panta pirmo daļu un noslēgto EDS līgumu Nr.8.21.7.1/21277, izmantojot VID elektroniskās deklarēšanas pakalpojumus, /pers. A/ 2015.gada 23.oktobrī plkst.09:07:37 tika nosūtīta vēstule ar lūgumu aizpildīt anketu saimnieciskās darbības veicējiem, kas saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 7.^{2}panta otro daļu uzskatāms par paziņotu otrajā darba dienā pēc tā ievietošanas VID EDS.

Lēmumā norādīts, ka /pers. A/ minēto vēstuli ir apskatījies 2015.gada 22.decembrī plkst. 11:45:07 un lejupielādējis pielikumu: ANKETA.docx 2015.gada 22.decembrī plkst. 11:45:11.

No apstrīdētā lēmuma izriet, ka pusēm noslēdzot vienošanos par elektronisko dokumentu parakstīšanu ar elektronisko parakstu, izmantojot VID EDS pakalpojumus, persona apņemas nodrošināt korespondences saņemšanu atbilstoši līguma nosacījumiem (konkrētajā gadījumā uz norādīto e-pasta adresi), tādējādi iesniedzēja sūdzībā norādītie apsvērumi nav uzskatāmi par attaisnojošiem, neiesniedzot VID aizpildītu aptaujas lapu saimnieciskās darbības veicējiem.

Lēmumā norādīts, ka no pārsūdzētajā lēmumā norādītā izriet, ka /pers. A/ administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas laikā uzdeva neskaidrus jautājumus par aptaujas lapas saimnieciskās darbības veicējiem aizpildīšanu, mutiski sniedza skaidrojumus uz daļu no minētajā aptaujas lapā esošajiem jautājumiem un apsolīja aizpildītu aptaujas lapu saimnieciskās darbības veicējiem iesniegt tuvāko nedēļu laikā.

Apstrīdētajā lēmumā norādīts, ka likuma „Par Valsts ieņēmumu dienestu" 6.pantā noteikts, ka VID ierēdņu pieņemtie lēmumi, izvirzītās prasības un dotie norādījumi šajā likumā noteiktās kompetences ietvaros ir obligāti jāizpilda visām VID kontrolei pakļautajām juridiskajām un fiziskajām personām.

Lēmumā norādīts, ka tā kā /pers. A/ ne līdz 2016.gada 8.februārim (administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanai), ne līdz 2016.gada 7.martam (pārsūdzētā lēmuma pieņemšanai) nav iesniedzis VID aizpildītu aptaujas lapu saimnieciskās darbības veicējiem, VID ģenerāldirektore uzskata, ka pārsūdzētajā lēmumā pamatoti /pers. A/ darbībā, neizpildot VID amatpersonas likumiskās prasības iesniegt pieprasīto informāciju (aptaujas lapu saimnieciskās darbības veicējiem) konstatētas Latvijas APK 159.^{9}panta pirmajā daļā paredzētās administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes.

Latvijas APK 22.pants paredz, ka administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Latvijas APK 32.pants nosaka, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Iestāde savā lēmumā secinājusi, ka konkrētajā gadījumā nav konstatējami pārkāpēja atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi saskaņā ar Latvijas APK 33. un 34.pantu.

No pārsūdzētā lēmuma izriet, ka lemjot par /pers. A/ piemērojamā naudas soda apmēru par administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta Latvijas APK 159.^{9}panta pirmajā daļā, ir izvērtēti visi lietas apstākļi kopumā atbilstoši Latvijas APK 32.panta nosacījumiem.

Tādējādi ievērojot šajā lēmumā konstatēto, ņemot vērā /pers. A/ izdarītā pārkāpuma raksturu un būtību, /pers. A/ personību, mantisko stāvokli, viņa vainas pakāpi un valsts budžeta intereses, kā arī ņemot vērā apstākli, ka /pers. A/ nolaidīgi izturējies pret normatīvajos aktos noteiktā pienākuma (pēc VID pieprasījuma iesniegt pieprasīto informāciju - aptaujas lapu saimnieciskās darbības veicējiem, kā arī atbilstoši VID rīcībā esošajai informācijai minēto aptaujas lapu VID nav iesniedzis joprojām) ievērošanu, tādējādi ar savām darbībām liedzot VID amatpersonām veikt likuma „Par nodokļiem un nodevām" 18.panta pirmās daļas 2.punktā noteiktos pienākumus, tas ir, kontrolēt nodokļu, nodevu, kā arī citu valsts noteikto maksājumu aprēķināšanas un maksāšanas pareizību, kas savukārt aizskar valsts un sabiedrības kopējās intereses un var radīt būtiskas nodokļu sekas, Iestādes ģenerāldirektore uzskata, ka konkrētajā gadījumā pārsūdzētajā lēmumā /pers. A/ par Latvijas APK 159.^{9}panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu piemērotais administratīvais naudas sods 20 EUR, ir samērīgs un atbilstošs tiesiska mērķa sasniegšanai, piemērojot administratīvo sodu kā atbildības līdzekli saskaņā ar Latvijas APK 22.panta nosacījumiem.

Apstrīdētajā lēmumā norādīts, ka attiecībā uz sūdzībā izteikto lūgumu izskaidrot aptaujas lapas katru punktu, Iestādes ģenerāldirektore paskaidrojusi, ka minētās aptaujas lapas mērķis ir saņemt tieši saimnieciskās darbība veicēja viedokļi, paskaidrojumu un noteikta veida informāciju par viņa faktiski veikt saimniecisko darbību. Bez tam aptaujas lapā ir norādīti pietiekami precīzi jautājumi, līdz ar to nodokļu administrācija neuzskata par nepieciešamu sniegt papildus interpretāciju par katru aptaujas lāpā iekļauto jautājumu. Savukārt /pers. A/ lūgumam nosūtīt viņam apmaksātu aploksni aptaujas lapas nosūtīšanai VID, nav pamata, jo /pers.A/ VID ir reģistrējies kā saimnieciska darbības veicējs un noslēdzis ar VID EDS līgumu Nr.8.21.7.1/21277 (ir norādīts saziņas e-pasts), lai izmantotu VID elektroniskās deklarēšanas sistēmas pakalpojumus ērtākai saziņai ar nodokļu administrāciju.

Apstrīdētajā lēmuma norādīts, ka labums, ko sabiedrība iegūs ar ierobežojumiem, kas izriet no minētā naudas soda piemērošanas, ir lielāks nekā /pers. A/ tiesību vai tiesisko interešu aizskārums, līdz ar to Iestādes ģenerāldirektore uzskata, ka nav pamata VID Nodokļu pārvaldes Ligas fizisko personu deklarāciju uzskaites daļas vadītājas D.Ķirses -Ķiršas 2016.gada 7.marta lēmuma Nr.BE 087542 grozīšanai vai atcelšanai.

Ņemot vēra minēto un saskaņa ar likuma „Par Valsts ieņēmumu dienestu" 4.panta otrās daļas 7.punktu un Latvijas APK 287.panta pirmās daļas 1.punktu, nolemts atstāt negrozītu VID Nodokļu pārvaldes Rīgas fizisko personu deklarāciju uzskaites daļas vadītājas D.Ķirses- Ķiršas 2016.gada 7.marta lēmumu Nr.BE 087542, bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

2016. gada 30. maijā Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā saņemta /pers. A/ (turpmāk- sūdzības iesniedzējs) sūdzība par Lēmumu. Sūdzības iesniedzējs norāda, ka saskaņā ar Latvijas APK 279. panta pirmo daļu par VID Lēmumu tika iesniegta sūdzība augstākai iestādei - VID ģenerāldirektorei ar lūgumu grozīt lēmumu daļā par naudas soda piemērošanu un tā daļā par papildsoda piemērošanu. 2016. gada 3.maijā VID ģenerāldirektore pieņēma lēmumu Nr.22.11-1/3146 - atstāt negrozītu VID Lēmumu un /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Sūdzības iesniedzējs savā sūdzībā norāda, ka Lēmums ir nepamatots un pārsūdz to pilnā apmērā.

Sūdzības iesniedzējs savā sūdzībā norāda, ka ir iereģistrēts VID no 2000.gada, kā persona, saimnieciskās darbības veicējs.

Sūdzības iesniedzēja saimnieciskā darbība ir - nekustamā īpašuma (Upes ielā Nr.8, Rīgā) pārvalde un apsaimniekošana. Visas atskaites pa darbībām ar nekustamo īpašumu bija nosūtītas VID laikā un saskaņā ar likumu, t.sk. arī atskaites pa izmaksām un pašu darbību.

Sūdzības iesniedzējs savā sūdzībā norāda, ka māja tika saņemta 1995.gadā, ar nolietojumu līdz 70%. Māja tad vēl bija avārijas stāvoklī. Lai veiktu mājas remontu un renovāciju tika piesaistīti lieli kredītu līdzekļi un visus ilgus gadus sūdzības iesniedzējs un otrs līdzīpašnieks pamazām ar savējiem spēkiem renovēja šo māju. Vēl jo vairāk, kad pirmais būvniecības etaps praktiski bija gatavs (pirmais stāvs), mājā notika ugunsgrēks un remontdarbus faktiski nācās sākt no jauna. Renovācijas darbi tika veikti saskaņā ar akceptēto būvprojektu no 2002.gada 26.augusta ar Nr.2304 un saskaņā ar izsniegto būvatļauju no 2002.gada 16.septembra. Pēc ugunsgrēka, kas bija 2004.gada 06.aprīlī, būvatļaujas darbība bija apturēta. Ugunsgrēks izcēlās no telpām, kuras aizņēma iemītnieki, bet noskaidrot vainīgo tā arī ne izdevās. Veikt remontdarbus un likvidēt ugunsgrēka sekas iemītnieku klātbūtnē, ir aizliegts ar likumu. Bez tiesas sprieduma iemītnieki negribēja atbrīvot aizņemtās telpās un Rīgas pilsētas Būvvalde būvatļaujas darbību apturēja. Pēc sūdzības iesniedzēja domām, šo dedzināšanu izdarīja iemītnieki, cerībā saņemt ārpus rindas mājokli no Rīgas domes. Tādēļ īrnieki izbraukt negribēja un sūdzības iesniedzējs kopīgi ar otru līdzīpašnieku bija spiesti iemītniekus izlikt no aizņemamām telpām tiesas ceļā, kam bija vajadzīgs laiks. Pēdējais iemītnieks izbrauca tikai 2010.gadā. Līdz šim brīdim pirmais būvdarbu etaps tā arī līdz galam nav pabeigts.

Sūdzības iesniedzējs savā sūdzībā norāda, ka no 2013.gada jūnija bija spiests aiziet no darba un līdz šim brīdim ir bezdarbnieks, atrodas zem izmeklēšanas un saņem pensiju par invaliditāti 69,49 EUR apmērā.

Sūdzības iesniedzējs savā sūdzībā norāda, līdz 2013.gadā jūnijam, kad atradies citā statusā, nebija invaliditātes un bezdarbnieka statuss, bija iespēja apmaksāt interneta pakalpojumus, ar VID tika noslēgta vienošanās par EDS sistēmas izmantošanu, lai būtu iespēja sniegt deklarācijas un saņemt no VID dažāda veida informāciju pa elektronisko pastu.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka pašlaik esot invalīdam ar pensiju 69,49 EUR, pie tam vēl bezdarbniekam, viņam nav pienākuma pirkt un apmaksāt interneta pakalpojumus un šajā momentā nākas tērēt savai uzturēšanai kredītu līdzekļus, kuri tika ņemti mājas remontam.

2016.gada 15.janvārī saņēmis no VID vēstuli ar Nr.31.1-8.60.3/5680 no 2016.gada 13.janvāra ar draudiem, kurā tika nozīmēts laiks 2016.gada 8.februārī plkst. 14:00 ierasties VID uz administratīvā pārkāpumā protokola sastādīšanu par to, ka sūdzības iesniedzējs nav aizpildījis un aizsūtījis

elektroniskā veidā „Aptaujas lapas saimnieciskā darbības veicējiem".

Sūdzības iesniedzējs savā sūdzībā norāda, ka 2016.gada 8.februārī plkst. 14:00, ieradies VID pie inspektores, kurai paskaidrojis, ka viņam nav ne interneta, ne naudas līdzekļus internetu apmaksāt un Aptaujas lapas aizpildīšanai, sūdzības iesniedzējs pieprasījis atsūtīt uz viņa deklarēto dzīvesvietas adresi pašu Aptaujas lapu un aploksni ar marku ar atpakaļadresi, lai netērētu savu naudu.

Sūdzības iesniedzējs savā sūdzībā norāda, ka 2016.gada 15.februārī saņēmis pa pastu Administratīvā pārkāpuma protokolu BE Nr.087542 no 2016.gada 8.februāra un Aptaujas lapu, bet aploksnes ar atpakaļadresi nebija. Izlasot Aptaujas lapu, kura tika saņemta pa pastu, pārliecinājies par to, ka daudzi no Aptaujas lapas punktiem ir sastādīti neprecīzi un nekorekti, daudz ir nesaprotamu jautājumu pēc savas būtības, jo ir izmantoti kopēji vārdi un nekonkrēti jautājumi.

Protokolā BE Nr.087542 no 08.februāra tika uzrādīts atkārtoti ierasties VID 2016.gada 7.martā uz Administratīvā pārkāpumā lietas izskatīšanu un lēmuma pieņemšanu.

Sūdzības iesniedzējs savā sūdzībā norāda, ka 2016.gada 7.martā, pie atkārtotā apciemojuma VID, uzdevis amatpersonām jautājumus, kuri nav saprotami par Aptaujas lapas punktiem un pieprasījis amatpersonām tos izskaidrot, lai varētu Aptaujas lapu aizpildīt.

Sūdzības iesniedzējs savā sūdzībā norāda, ka Aptaujas lapa nebija un nebūs aizpildīta līdz tam laikam, kamēr nesaņems katra punkta skaidrojumu, rakstiskā veidā ar izskaidrojumiem. Dotais fakts nav ne niķis, ne pretlikumīga darbība, tā kā sūdzības iesniedzējam jau ir bijusi rūgta pieredze par to, ka paša VID likumu traktējums par izdarīto darbību, kas radīja sūdzības iesniedzējam zaudējumu 150 EUR apmērā, bet pēc tam LR AT Senāts atzina, ka VID nepareizi traktēja Likumu.

Sūdzības iesniedzējs savā sūdzībā norāda, ka lai izbēgtu no analoģiskiem zaudējumiem, pieprasījis un pieprasa izskaidrošanu par katru Aptaujas lapas punktu rakstiskā veidā un visu informāciju var atspoguļot izvērstā deklarācijā, bet ne izdomāt dublējošās Aptaujas lapas

Sūdzības iesniedzējs lūdz atcelt Valsts ieņēmuma dienesta 2016.gada 3.maija Lēmumu pilnā apjomā.

Tā kā lietas dalībnieki nav lūguši lietas izskatīšanu tiesas sēdē, kā arī tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, pamatojoties uz Latvijas APK 289.^{6} panta pirmo daļu, tiesa lietu izskata rakstveida procesā, par ko lietas dalībniekiem ir paziņots.

Tiesa, izvērtējot sūdzībā norādīto, administratīvā pārkāpuma lietas materiālus un iestādes sniegtos paskaidrojumus, secina, ka apstrīdētais lēmums atstājams negrozīts un sūdzība noraidāma.

Tiesa konstatē, ka sūdzības iesniedzējs ar VID Nodokļu pārvaldes Rīgas fizisko personu deklarāciju uzskaites daļas vadītājas D.Ķirses- Ķiršas 2016.gada 7.marta lēmumu Nr.BE 087542 /pers. A/ saukts pie administratīvās atbildības, saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 159.^{9}panta pirmo daļu, piemērojot naudas sodu 20 EUR un ar Valsts ieņēmumu dienesta direktores I.Pētersones 2016.gada 3.maija lēmumu Nr.22.11-1/3146, Rīgas fizisko personu deklarāciju uzskaites daļas vadītājas D.Ķirses -Ķiršas 2016.gada 7.marta lēmums Nr.BE 087542, atstāts negrozīts.

Latvijas APK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Latvijas APK 243.panta pirmā daļa paredz, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras Latvijas APK paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izspriešanā.

Saskaņā ar Latvijas APK 243.^{1} pantu pierādīšanas līdzekļi administratīvā pārkāpuma lietā ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; personu liecības; eksperta atzinums; kompetentās institūcijas atzinums; dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; elektroniskie pierādījumi; procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; lietiskie pierādījumi.

Tiesa konstatē, ka lietā ir iegūti pierādījumi, ar kuriem pamatots pārsūdzētais lēmums un pamatojoties uz kuriem iestāde secinājusi, ka /pers. A/ ir izdarījis Latvijas APK 159.^{9} panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu, līdz ar ko /pers. A/ pamatoti saukts pie administratīvās atbildības.

Lietā nepastāv strīds par piemērotā soda apmēru par pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta Latvijas APK 159.^{9} pirmajā daļā, kā arī lietā nepastāv strīds, par to, ka /pers. A/ nav līdz 2015.gada 2.novembrim aizpildījis un sniedzis atbildes anketā „Aptaujas lapa saimnieciskās darbības veicējiem", ne arī uz Lēmuma pieņemšanas brīdi.

Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 15.panta pirmās daļas 11.punkts nosaka, ka nodokļu maksātājam ir pienākums iesniegt nodokļu administrācijai pieprasītos dokumentus un paskaidrojumus, kuri izmantoti nodokļu aprēķināšanai.

Latvijas APK 159.^{9}panta pirmajā daļā noteikts, ka par nodokļu administrēšanai un kontrolei nepieciešamās pieprasītās informācijas nesniegšanu nodokļu administrācijai uzliek naudas sodu fiziskajām personām vai valdes loceklim līdz septiņsimt *euro*, atņemot valdes loceklim tiesības ieņemt noteiktus amatus komercsabiedrībās vai bez tā.

Tādējādi /pers. A/, nesniedzot pieprasīto informāciju (aptaujas lapu saimnieciskās darbības veicējiem), ir pārkāpis likuma „Par nodokļiem un nodevām" 15.panta pirmās daļas 11.punktu un 32.^{2}panta pirmo daļu, par ko atbildība ir paredzēta Latvijas APK 159.^{9}panta pirmajā daļā.

Saskaņā ar Latvijas APK 243.panta 1.daļu, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

No lietas materiāliem redzams, ka saskaņā likuma „Par nodokļiem un nodevām" 7.^{2}panta pirmo daļu un noslēgto EDS līgumu Nr.8.21.7.1/21277, izmantojot VID elektroniskās deklarēšanas pakalpojumus, /pers. A/ 2015.gada 23.oktobrī plkst.09:07:37 tika nosūtīta vēstule ar lūgumu aizpildīt anketu saimnieciskās darbības veicējiem, kā arī ir pievienota darbību vēstures izdruka no VID Nodokļu maksātāju apziņošanas sistēmas, no kuras redzams, ka /pers. A/ minēto vēstuli ir apskatījies 2015.gada 22.decembrī plkst. 11:45:07 un lejupielādējis pielikumu: ANKETA.docx 2015.gada 22.decembrī plkst. 11:45:11., bet nav sniedzis atbildes uz jautājumiem anketā „Aptaujas lapa saimnieciskās darbības veicējiem".

Tiesa izvērtējot jautājumu par administratīvā soda piemērošanu, atzīst to par pamatotu un tiesisku, līdz ar to, ņemot vērā administratīvā soda preventīvo raksturu, tiesa uzskata, ka tas sasniedz Latvijas APK 22.pantā noteikto mērķi, administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cieņīšanas garā, kā arī, lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Latvijas APK 289.^{13} panta trešā daļa nosaka, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Vienlaikus tiesa konstatē, ka sūdzības iesniedzējs sūdzībā nav norādījis tādus argumentus, kas nebūtu vērtēti Iestādes lēmumā.

Pamatojoties uz iepriekš norādīto, tiesa secina, ka /pers. A/ saukts pie administratīvās atbildības pamatoti, apstrīdētais lēmums ir likumīgs un pamatots un tā atcelšanai nav pamata.

Pamatojoties uz Latvijas APK 243.-244., 288., 289.^{6}, 289. ^{12}, 289.^{13} pantu tiesa

nosprieda:

noraidīt /pers. A/, personas kods /personas kods/ sūdzību un atstāt negrozītu Valsts ieņēmumu dienesta direktores I.Pētersones 2016.gada 3.maija lēmumu Nr.22.11-1/3146.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) darba dienu laikā no tā paziņošanas dienas Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Spriedums pieejams tiesas kancelejā 2016. gada 3.novembrī.

Tiesnese

A.Feldmane